

**SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA**  
**Gf.I.30.480/2007/3.szám**

**A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!**

A Szegedi Ítéltábla a Dr. Tomasovszky Csilla ügyvéd által képviselt **(felperes neve, címe)** alatti székhelyű felperesnek - a Dr. Horváth Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Dr. Horváth Kálmán ügyvéd) által képviselt **(alperes neve, címe)** alatti székhelyű alperes ellen 3.823.039,- Ft és járulékai megfizetése iránt indított perében a Csongrád Megyei Bíróság 2007. szeptember 14. napján kelt 2.G.40.061/2007/12. számú ítéletével szemben az alperes részéről 13. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

**Í T É L E T E T :**

Az elsőfokú bíróság ítéletét **részben megváltoztatja**, és az alperes marasztalását 1.712.448,- (Egymillió-hétszáztizenkettőezer-négyszáznegyvennyolc) Ft + ÁFA összegre és ennek az elsőfokú ítéletben írt mértékű és tartamú kamatára leszállítja.

Az alperest elsőfokú eljárási költség fizetésére kötelező rendelkezést mellőzi, a felek maguk viselik elsőfokú költségeiket.

Az alperes által az állam javára fizetendő le nem rótt illeték összegét 123.300,- (Egyszázhuszónháromezer-háromszáz) Ft-ra leszállítja, az állam terhén maradó illeték összege 106.000,- (Egyszázhatyven) Ft.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 107.800,- (Egyszázhetyvennyolcszáz) Ft le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket, 121.600,- (Egyszázhuszonegyezer-hatszáz) Ft fellebbezési illeték az állam terhén marad.

A másodfokú eljárási költségeiket a felek maguk viselik.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

## INDOKOLÁS:

A peres felek között 2006. november 17. napján létrejött szerződés értelmében az alperes összesen 3.000 m<sup>3</sup> építési törmelékot szállíthatott a felperes hulladéklerakó telepére, ebből 1.000 m<sup>3</sup> útépitésre alkalmas törmelék elhelyezése térítésmentesen történt, a további 2.000 m<sup>3</sup> aprítatlan, depó takarására alkalmas törmelék után az alperesnek 480,- Ft + ÁFA/tonna kedvezményes díjat kellett fizetnie.

Az alperes 2006. november 24. napjáig folyamatosan szállította a hulladéklerakó telepre a törmelékot. Miután a szállított mennyiség elérte a 3.000 m<sup>3</sup>-t, a további törmelék ingyenes, illetve kedvezményes elhelyezésére tett ajánlatot a felperesnek. A szállítást ez alatt sem szüntette meg, a felperes a törmelékot átvette. Később az alperes ingyenes elhelyezésre irányuló ajánlatát elutasította.

A 2006. november 17-i szerződésben megjelölt mennyiségen felül az alperes 3.567,6 tonna törmelékot szállított.

A felperes leszállított keresetében 3.823.039,- Ft és járulékai megfizetésére kérte kötelezni az alperest. A más beszállítók vonatkozásában általa alkalmazott 893,- Ft/tonna + ÁFA hulladékkezelési díj megfizetésére tartott igényt.

Az alperes védekezése szerint a felperessel szóbeli megállapodást kötött, melynek értelmében az írásbeli szerződésben megjelölt mennyiség fölötti törmelékot is ingyenesen szállíthatja a hulladéklerakó telepre.

Az elsőfokú bíróság ítéletével 3.185.866,- Ft + ÁFA és ennek 2006. december 15. napjától járó törvényes mértékű késedelmi kamata megfizetésére kötelezte az alperest. Az ítélet indokolásában kifejtette, hogy a Ptk. 201. § (1) bekezdése szerinti visszterhesség vélelme érvényesül a felek között létrejött ügylet tekintetében is, a szerződésben kikötött szolgáltatásért ellenszolgáltatás jár. Az ügylet ingyenességére hivatkozó alperest terhelte a bizonyítás arra vonatkozóan, hogy szóbeli megállapodás során a felperes valóban úgy nyilatkozott, ellenszolgáltatásra nem tart igényt, ez a bizonyítás azonban nem volt eredményes. Az alperes ügyvezetőjének tanúvallomásából annyi volt megállapítható, hogy az alperes ajánlatot tett arra, a többletmennyiség beszállítása ingyenesen történhessen, ez az ajánlat azonban nem alapozza meg, hogy a felek között az ingyenes ügylet létrejött. A felperes az alperes ajánlatát elutasította, 2006. decemberében erről az alperest írásban tájékoztatta. **(1.tanú neve)** vallomásából az is megállapítható volt, hogy az írásbeli szerződésben megjelölt 3.000 m<sup>3</sup> törmelékre a felperesnek szüksége volt, ezért kötött az alperessel ilyen tartalommal szerződést, a többletmennyiséget azonban felhasználni nem kívánta, ezért nem volt olyan felperesi érdek, amely indokolta volna az ingyenes szerződés kötését.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben az alperes élt fellebbezéssel, kérte annak megváltoztatását és a kereset elutasítását. Az alperesi ügyvezető, **(2.tanú neve)** tanúvallomására utalva állította, hogy már 2006. november 17. napja előtt ingyenesen szállított a felperes telephelyére építési törmelékot, ez a szóbeli megállapodás vonatkozott az írásbeli szerződésben megjelölt 3.000 m<sup>3</sup> törmelék feletti beszállításra is. Utalt arra, hogy a felperes eljárása rosszhiszemű volt, abban az esetben ugyanis, ha a tonnánkénti kedvezményes ár helyett a 893,- Ft-os árat kívánta alkalmazni, erre előzetesen fel kellett volna hívni a figyelmet.

### Gf.I.30.480/2007/3.szám

A felperes az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

Az alperes fellebbezése az alábbiak szerint **részben alapos**.

Az alperes a fellebbezésében is arra hivatkozott, hogy az írásbeli megállapodásban meghatározott mennyiség feletti törmelék átadása a szerződés keretein belül történt. A szóbeli megállapodás során pedig számára kedvező módon a felperessel ingyenesen állapodtak meg, miként az 1.000 m<sup>3</sup> útépitésre alkalmas törmelék elhelyezése, úgy a többletmennyiség fogadása is ellenérték nélkül történt.

A Ptk. 201. § (1) bekezdése a visszerhesség vélelmét állítja fel, ha a szerződésből vagy a körülményekből kifejezetten más nem következik, a nyújtott szolgáltatásért ellenszolgáltatás jár. Az alperesnek kellett bizonyítani, hogy az írásba foglalt szerződésben megjelölt 3.000 m<sup>3</sup> hulladékmennyiség felett többletként beszállított hulladék elhelyezése ingyenesen történhetett. Ez a szerződésből, illetve a körülményekből kifejezetten nem következik, éppen ennek ellenkezőjére nézve áll rendelkezésre elegendő bizonyíték. Az ingyenességet cáfoló bizonyítékokat, érveket az elsőfokú ítélet helyesen tartalmazza.

Ha a kötelezett a szerződésben előírtnál nagyobb mennyiséget szállít, a jogosult pedig - bár a többletszolgáltatást visszautasíthatná - ezt a mennyiséget is átveszi, az az elv érvényesül, hogy a kötelezettnek az áru ellenértékét a szerződéses ellenérték alapulvételével kell megfizetnie. (Az elv megjelenik az új Ptk. Javaslatban a teljesítés módja szabályozása körében is).

Tény, hogy az alperes az írásbeli szerződésben meghatározottnál lényegesen nagyobb mennyiségű törmeléket szállított a felperesnek, a kht. pedig az átvételt nem tagadta meg, hanem folyamatos szállítás mellett ezt a mennyiséget is átvette. A rendelkezésre álló bizonyítékok értékelése, mérlegelése alapján azt kellett eldönteni, a felperes egyértelművé tette-e, hogy a szerződésben előírt mennyiségen felüli teljesítést - e szerződés keretein belül - már nem fogadja, illetve a további mennyiség átvételére az írásba foglalt szerződésen kívül, csak egy új szerződés alapján hajlandó, melyben az ellenértékre a mérlegházon kifüggesztett díjszabás alapulvételével tart igényt. A meghallgatott tanúk vallomásából, az alperes kérelmére adott felperesi írásbeli válaszból csak az ingyenességre nézve tett felperesi elutasítás ténye állapítható meg egyértelműen. Arra nincs adat, hogy a felperes a szerződés szerinti „kedvezményes” ártól is el kívánt térni, a többletmennyiséget kizárólag egy teljesen új szerződéses feltételrendszer alkalmazása mellett hajlandó átvenni. **(1.tanú neve)** tanú vallomása szerint a többletszállítások megkezdésekor felvetette az alperes, hogy ingyenesen, illetve kedvezményes áron szeretné elhelyezni a törmeléket, ekkor arról tájékoztatta, hogy erre vonatkozó ajánlatát írásban kell a felpereshez eljuttatnia. Arra, hogy milyen összegű ellenértéket kell fizetnie a törmelék elhelyezéséért, a tanú nem nyilatkozott, konkrét összeget nem mondott (12. számú jegyzőkönyv 5. oldal). A 12/F/1. szám alatt csatolt levélből is csak azt lehet megállapítani, hogy a felperes a törmelék térítésmentes elhelyezésére irányuló ajánlatot utasította el.

Mivel az ajánlatra adott válasz (a kérelem elbírálása) előtt is befogadta már a többletmennyiséget, az átvett törmelék után számított ellenértéket az írásba foglalt

szerződésben meghatározott ellenérték alapulvételével kell az alperesnek megfizetnie, vagyis a kedvezményes díj alkalmazása mellett. A 480,- Ft/tonna + ÁFA kedvezményes díjjal számolva 3.567,6 tonna törmelék után az alperesnek 1.712.448,- Ft + ÁFA díjat kell megfizetnie.

A fentiek alapján az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése értelmében részben megváltoztatta és az alperes marasztalását 1.712.448,- Ft + ÁFA összegre és ennek az elsőfokú ítéletben írt mértékű és tartamú kamatára leszállította.

A Pp. 81. § (1) bekezdés 2. fordulata alapján az ítéltábla úgy határozott, hogy a felek az első és a másodfokú eljárási költségeiket is maguk viselik. Az alperes pereszteségének aránya megváltozott, ezért az általa az állam javára fizetendő le nem rótt illeték összegét az ítéltábla leszállította, egyben az állam terhén maradó illeték összegét felemelte. Az illetékfeljegyzési jog kedvezményben részesült alperest a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdés, 15. § (1) és (3) bekezdés alapján kötelezte a le nem rótt fellebbezési eljárási illeték megfizetésére, az ezt meghaladó fellebbezési eljárási illeték a felperes személyes illetékmentessége folytán az állam terhén marad.

Szeged, 2008. január hó 11. napján

Dr. Kemenes István sk.  
a tanács elnöke

Dr. Mátyoki Zsolt sk.  
előadó bíró

Szűts Károlyné dr.sk.  
táblabíró